

Co-funded by
the European Union

Bank celów: Przewodnik
po celach i zadaniach lekcji wychowania
fizycznego

MASARYK
UNIVERSITY

Finansowane przez Unię Europejską. Wyrażone poglądy i opinie są jednak wyłącznie poglądami autora(ów) i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy Unii Europejskiej lub Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Edukacji i Kultury (EACEA). Ani Unia Europejska, ani EACEA nie mogą ponosić za nie odpowiedzialności

Co-funded by
the European Union

Contents

P.E.rfekcyjny Bank Celów	3
Wstęp	3
Bank Celów	7
Umiejętności behawioralne w kontekście WF istów	7
Umiejętności sensoryczne w kontekście WF istów	12
Umiejętności motoryczne w kontekście WF	16
Glossary	20

P.E.rfekcyjny Bank Celów

Wstęp

Niniejszy dokument zawiera wytyczne dla nauczycieli wychowania fizycznego (WF), dotyczące wyznaczania celów i zadań dla swoich uczniów przy użyciu zasad Stosowanej Analizy Zachowania (ABA). Celem tego przewodnika jest zapewnienie, że cele i zadania są obserwowalne, mierzalne i zgodne z dobrymi praktykami w zakresie kształtowania i kolejnych przybliżeń.

Narzędzie oceny: Pierwszym krokiem w tworzeniu celów i zadań dla uczniów jest administrowanie narzędziem oceny w celu zidentyfikowania obszarów, w których uczeń potrzebuje poprawy. Narzędzie oceny powinno mierzyć aktualny poziom umiejętności ucznia w każdym obszarze zainteresowania. -zobacz: Idealne narzędzie do oceny wychowania fizycznego behawioralnego dla dzieci z autyzmem w szkole podstawowej (w wieku 5-11 lat)

Podział umiejętności: Po zidentyfikowaniu obszarów wymagających poprawy następnym krokiem jest podzielenie umiejętności na mniejsze, obserwowalne i mierzalne zachowania. Można to osiągnąć poprzez analizę zadań, która polega na podzieleniu złożonej umiejętności na mniejsze, łatwiejsze do opanowania części.

Analiza zadań jest kluczowym elementem stosowanej analizy zachowania (ABA), która polega na rozbiciu złożonych umiejętności lub zachowań na mniejsze, łatwiejsze do zarządzania elementy. Jak zauważyli Baer, Wolf i Risley (1968), „analiza zadań zapewnia sposób patrzenia na zachowanie, który umożliwia skuteczną manipulację nim”.

Analiza zadań jest ważna, ponieważ umożliwia nauczycielom nauczanie szerokiego zakresu umiejętności, w tym umiejętności akademickich, społecznych i behawioralnych, w ustrukturyzowany i skuteczny sposób. Dzieląc złożone umiejętności na mniejsze, łatwiejsze do wykonania etapy, uczniowie są w stanie lepiej zrozumieć, czego się od nich oczekuje, i mają większe szanse, że odniosą sukces w zdobywaniu nowych umiejętności. Jak zauważyli LeBlanc, Ricciardi i Luiselli (2005), „analiza zadań jest istotnym elementem w opracowywaniu skutecznych programów edukacyjnych i terapeutycznych”.

Tworzenie analizy zadań polega na określeniu docelowego zachowania i podzieleniu go na mniejsze etapy. Po zidentyfikowaniu każdego kroku nauczyciel może utworzyć wykres lub tabelę analizy zadania, używając jasnego i zwięzłego języka, który będzie zrozumiały dla uczniów. Jak zauważyli Cooper, Heron i Heward (2007), „analiza zadań stanowi plan nauczania złożonych umiejętności i gwarantuje, że każdy element umiejętności będzie nauczany systematycznie i dokładnie”.

Po utworzeniu analizy zadania nauczyciel może modelować zachowanie lub umiejętność, wskazując jednocześnie każdy etap analizy zadania. Dzięki temu uczeń jest w stanie lepiej zrozumieć proces i zwiualizować sobie, co musi zrobić. W zależności od poziomu umiejętności ucznia nauczyciel może potrzebować różnych rodzajów podpowiedzi, takich jak podpowiedzi werbalne, wizualne lub fizyczne, aby pomóc uczniowi pomyślnie ukończyć każdy krok.

Ważne jest również zapewnienie pozytywnego wzmocnienia, gdy uczeń pomyślnie ukończy każdy etap analizy zadania. Jak zauważył Kazdin (2010), „pozytywne wzmocnienie jest jednym z najpotężniejszych narzędzi kształtowania zachowań”. Zapewniając pozytywne wzmocnienie, uczniowie czują się zmotywowani i zachęcani do kontynuowania nauki umiejętności.

Przykłady:

Na przykład, jeśli umiejętnością, którą należy udoskonalić, jest dokładne rzucanie piłką, można zidentyfikować następujące zachowania:

- Chwyć piłkę obiema rękami
- Wykonaj krok do przodu dominującą nogą
- Obróć ciało w stronę celu
- Wyprostuj ramiona i puść piłkę
- Kontynuuj ruch rzucania

Cele i zadania przyrostowe: Po rozbiciu umiejętności następnym krokiem jest utworzenie celów i zadań przyrostowych, które pomogą uczniowi osiągnąć pożądaną umiejętność. Cele przyrostowe obejmują podzielenie docelowej umiejętności na mniejsze, osiągalne kroki, które opierają się na sobie. Cele powinny być obserwowalne i mierzalne, aby można było śledzić postępy. Na przykład, jeśli umiejętnością docelową jest dokładne rzucanie piłką, można ustalić następujące cele i zadania dodatkowe:

Cel 1: Uczeń będzie w stanie chwycić piłkę obiema rękami i utrzymać ją przez 3 sekundy.

- Cel 1: Uczeń będzie trzymał piłkę obiema rękami przez 1 sekundę.
- Cel 2: Uczeń będzie trzymał piłkę obiema rękami przez 2 sekundy.
- Cel 3: Uczeń będzie trzymał piłkę obiema rękami przez 3 sekundy.

Cel 2: Uczeń będzie w stanie wykonać krok do przodu dominującą nogą, trzymając piłkę.

- Cel 1: Uczeń wykona krok do przodu dominującą nogą, nie trzymając piłki.
- Cel 2: Uczeń zrobi krok do przodu dominującą nogą, trzymając piłkę jedną ręką.
- Cel 3: Uczeń zrobi krok do przodu dominującą nogą, trzymając piłkę obiema rękami.

Wytyczne dotyczące tworzenia celów i zadań:

- Zaczynj od zidentyfikowania umiejętności wymagającej poprawy i kryteriów sukcesu. Na przykład, gdy otrzymasz wieloetapową instrukcję (np. zdejmij buty i idź usiąść na podłodze) bez podawania swojego imienia, dziecko będzie podążać we wszystkich kierunkach bez pomocy w przypadku 4 z 5 (80%) możliwości.
- Podziel umiejętność na mniejsze, obserwowalne i mierzalne zachowania, korzystając z analizy zadań. Twórz cele przyrostowe i zadania, które opierają się na sobie, aby osiągnąć pożądaną umiejętność.
- Używaj pozytywnego języka przy określaniu celów i zadań, koncentrując się na tym, co uczeń może zrobić, a nie na tym, czego nie może zrobić.
- Dołącz harmonogram osiągnięcia celów i założeń.
- Regularnie oceniaj postępy ucznia i odpowiednio dostosuj cele i zadania.

Podpowiedzi:

Podpowiedzi odnoszą się do wskazówek lub pomocy udzielanej jednostkom, aby pomóc im uczyć się i wykonywać pożądane zachowania. Podpowiedzi służą jako strategia nauczania, która ma naprowadzić jednostki na właściwą reakcję, gdy początkowo uczą się nowej umiejętności lub gdy potrzebują dodatkowego wsparcia. Najczęstsze monity to:

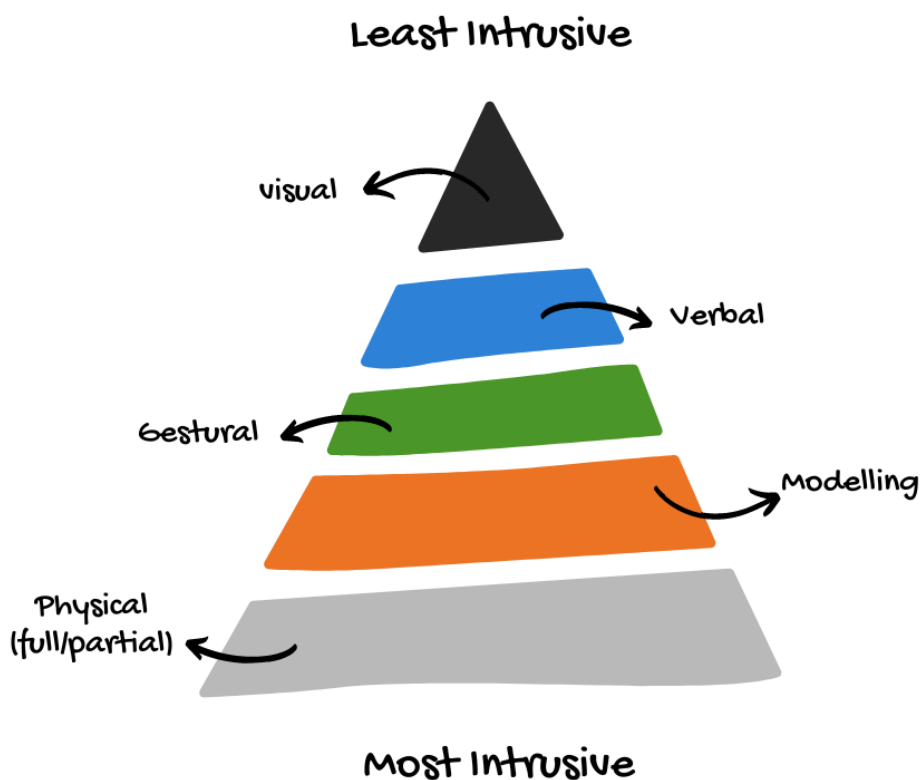

Hierarchia podpowiedzi:

Hierarchia podpowiedzi to systematyczne podejście, które określa kolejność prezentowania podpowiedzi, począwszy od podpowiedzi bardziej inwazyjnych po podpowiedzi mniej inwazyjne.

Hierarchia podpowiedzi od największej do najmniejszej zaczyna się od bardziej inwazyjnych podpowiedzi, takich jak pełne podpowiedzi fizyczne lub modelowanie bezpośrednie, podczas których jednostka jest fizycznie prowadzona lub pokazywana dokładnie, jak wykonać dane zachowanie. W miarę jak jednostka staje się coraz bardziej biegła, podpowiedzi stopniowo zmniejszają się, przechodząc do podpowiedzi werbalnych, podpowiedzi wizualnych i ostatecznie całkowicie zanikają, umożliwiając jednostce niezależną reakcję. Celem hierarchii szybkiej jest promowanie zdobywania umiejętności i ewentualnej niezależności poprzez stopniowe zmniejszanie poziomu zapewnianej pomocy.

PROMPT HIERARCHY

Torowanie:

Torowanie odnosi się do techniki stosowanej w celu przygotowania i zaznajomienia osób z nadchodzącymi działaniami, zmianami lub oczekiwaniami. Polega na przekazywaniu informacji z wyprzedzeniem lub kontakcie z odpowiednimi materiałami lub wskazówkami, które można napotkać w określonej sytuacji.

Technika ta może pomóc uczniom z autyzmem, zmniejszając lęk, zwiększając przewidywalność i promując płynniejsze przejścia. Może przybierać różne formy, takie jak harmonogramy wizualne, historie społecznościowe lub przypomnienia werbalne.

Bank Celów

Umiejętności behawioralne w kontekście WF istów

B1: Postępuje według wieloetapowych wskazówek przekazywanych bezpośrednio dziecku.

Cel 1: Kiedy dziecku zostanie przedstawiona instrukcja dotycząca jednego kroku (np. zdejmij buty) bez podawania jego imienia, dziecko wykona wszystkie części instrukcji bez pomocy, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Kiedy dziecku zostanie przedstawione wieloetapowe polecenie (np. zdejmij buty i usiądź na podłodze) z podaniem jego imienia, będzie ono podążać za wszystkimi częściami wskazówek bez pomocy, jak zaobserwowano w 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: Kiedy dziecku zostanie wydane wieloetapowe polecenie (np. zdejmij buty i usiądź na podłodze) bez podawania jego imienia, będzie ono podążało wszystkimi częściami wskazówek bez pomocy, jak pokazano na 4/5 (80%) możliwości.

B2: Wykonuje instrukcje jednoetapowe w grupie 5 lub więcej dzieci.

Cel 1: Kiedy w grupie 2-3 dzieci dziecko otrzyma jednoetapową instrukcję, będzie podążać za nią, podając swoje imię, bez żadnej pomocy fizycznej ani podpowiedzi słownych, jak zaobserwowano w dniu 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Kiedy w grupie 3-4 dzieci dziecko otrzyma instrukcję dotyczącą jednego kroku, będzie podążało za nią bez podawania swojego imienia, jakiegokolwiek pomocy fizycznej lub podpowiedzi słownych, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości .

Cel 3/CEL: Kiedy w grupie pięciorga lub większej liczby dzieci dziecko otrzyma jednoetapową instrukcję, będzie podążało za nią bez żadnej pomocy fizycznej ani podpowiedzi werbalnych, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

B3: Przestrzega podstawowych zasad obowiązujących w klasie WF, które są wywieszane w klasie/sprawdzone przez cały czas trwania sesji WF.

Cel 1: Kiedy podczas sesji WF dziecko otrzyma wizualną wskazówkę dotyczącą zasad rozwieszonych w klasie (np. małą kopię zasad przyklejoną taśmą do podłogi w pobliżu miejsca, w którym siedzi dziecko), ustnie określi tę zasadę i będzie się jej trzymać bez żadnych pomocy fizycznych lub podpowiedzi słownych, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) okazji.

Cel 2: Podczas sesji WF dziecko będzie przestrzegać zasad panujących w klasie, które zostały sprawdzone na początku sesji i wywieszono w klasie, bez żadnej pomocy fizycznej ani podpowiedzi słownych, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: Podczas sesji WF dziecko będzie samodzielnie przestrzegać wszystkich zasad obowiązujących w klasie, które są wywieszono w klasie, bez żadnej pomocy fizycznej ani podpowiedzi słownych, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

B4: Podchodzi do partnera przynajmniej raz podczas sesji PE, aby zadać pytanie lub poprosić o jakiś przedmiot

Cel 1: Kiedy podczas sesji WF dziecko potrzebuje jakiegoś przedmiotu lub ma pytanie, podchodzi do rówieśnika i prosi o ten przedmiot lub zadaje pytanie bez żadnych podpowiedzi werbalnych, ale za pomocą podpowiedzi fizycznych (np. nauczyciel delikatnie prowadzi dziecko inicjowanie przez rówieśnika) lub wzorowanie się na nauczycielu, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Kiedy podczas sesji WF dziecko potrzebuje jakiegoś przedmiotu lub ma pytanie, podchodzi do rówieśnika i prosi o ten przedmiot lub zadaje pytanie, korzystając z werbalnej podpowiedzi nauczyciela (np. rówieśnik), co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) okazji.

Cel 3/CEL: Podczas sesji WF, gdy dziecko potrzebuje jakiegoś przedmiotu lub ma pytanie, samodzielnie podejście do rówieśnika i poprosi o ten przedmiot lub zada pytanie bez żadnych podpowiedzi ani wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano 4/5 (80%) możliwości.

B5: Odpowiada na pytanie/prośbę przedstawioną w grupie 5 lub więcej dzieci, aby albo udzielić odpowiedzi, albo wykonać działanie przynajmniej raz podczas sesji WF

Cel 1: Kiedy podczas sesji WF dziecko zostanie zadane pytanie lub poproszone o wykonanie czynności w grupie 3-4 dzieci, odpowie udzielając odpowiedzi lub kończąc czynność za pomocą modelu lub gestu nauczyciela natychmiastowe, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) okazji.

Cel 2: Kiedy podczas sesji WF dziecko zostanie zadane pytanie lub poproszone o wykonanie czynności w grupie liczącej 5 lub więcej dzieci, odpowie udzielając odpowiedzi lub kończąc czynność za pomocą podpowiedzi słownej nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) okazji.

Cel 3/CEL: Kiedy podczas sesji WF dziecko zostanie zadane pytanie lub poproszone o wykonanie działania w grupie 5 lub więcej dzieci, niezależnie odpowie, udzielając odpowiedzi lub kończąc czynność bez żadnych podpowiedzi ani wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

B6: Przychodzi na zajęcia WF z odpowiednimi przedmiotami (np. odzieżą/obuwem).

Cel 1: W wyznaczone dni WF, po przypomnieniu przez nauczyciela, dziecko przyjdzie na zajęcia w ubraniu/obuwu odpowiednim do WF, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: W zaplanowane dni zajęć wychowania fizycznego dziecko bez żadnych wskazówek przyjdzie na zajęcia z większością odzieży/obuwia potrzebnej do zajęć WF (80%), co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: W zaplanowane dni zajęć wychowania fizycznego dziecko samodzielnie przyjdzie na zajęcia z całą odzieżą/obuwem odpowiednim do zajęć wychowania fizycznego, zgodnie z obserwacją 4/5 (80%) możliwości.

B7: Przechodzi z jednej czynności do drugiej (przechodzi) w trakcie sesji WF, nie wykazując trudnych zachowań ani nie potrzebując pomocy

Cel 1: Po przygotowaniu, na sygnał nauczyciela, aby przejść do następnego ćwiczenia, dziecko przejdzie do następnego ćwiczenia, nie wykazując trudnych zachowań, za pomocą podpowiedzi fizycznych i wizualnych (takich jak harmonogram wizualny), jak zaobserwowano 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Bez torowania, na sygnał nauczyciela, aby przejść do następnego ćwiczenia, dziecko przejdzie do następnego ćwiczenia, nie wykazując trudnych zachowań, z podpowiedziami werbalnymi, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) okazji.

Cel 3/CEL: Kiedy nauczyciel zasygnalizuje, aby przejść do następnego ćwiczenia, dziecko samodzielnie przejdzie do następnego ćwiczenia, nie wykazując trudnych zachowań ani nie potrzebując pomocy, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

B8: Wykazuje umiejętność etykietowania własnego zachowania i wyznaczania własnych celów.

Cel 1: Mając do wyboru dwie opcje (np. „Siedzę cicho lub hałasuję”), dziecko wybierze właściwą etykietę dla swojego własnego zachowania, jak zaobserwowano w 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Kiedy nauczyciel zapyta (podpowiada ustnie) (np., co teraz robisz?), dziecko określi swoje zachowanie (np. „Siedzę cicho”), jak zaobserwowano 4/5 (80 %) możliwości.

Cel 3/CEL: Dziecko samodzielnie określi swoje zachowanie i wyznaczy sobie cel (np. „Muszę popracować nad tym, aby siedzieć cicho i dzielić się z innymi”) bez podpowiedzi i wsparcia, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

B9: Odpowiednio komunikuje nauczycielowi WF podczas sesji swoje pragnienia i potrzeby.

Cel 1: Kiedy podczas sesji WF dziecko czegoś chce lub potrzebuje, odpowiednio zakomunikuje swoje pragnienia i potrzeby nauczycielowi WF, po tym jak nauczyciel wymodeluje prawidłowe zachowanie, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Podczas sesji WF, gdy dziecko czegoś chce lub potrzebuje, odpowiednio zakomunikuje swoje pragnienia i potrzeby nauczycielowi WF, jedynie za pomocą gestów lub częściowej werbalnej podpowiedzi ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: Kiedy dziecko chce lub potrzebuje czegoś podczas sesji WF, samodzielnie i odpowiednio zakomunikuje swoje pragnienia i potrzeby nauczycielowi WF bez żadnych podpowiedzi i wsparcia, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

B10: Demonstruje nową umiejętność w formie nauczania grupowego, w którym uczestniczy 5 lub więcej dzieci.

Cel 1: Po zaprezentowaniu nowej umiejętności w formie nauczania w grupie 2-3 dzieci, dziecko zademonstruje tę umiejętność przy pomocy/podpowiedziach nauczyciela (pełne lub częściowe podpowiedzi fizyczne), jak zaobserwowano 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Po zaprezentowaniu nowej umiejętności w formie nauczania grupowego dla 2-3 dzieci, dziecko zademonstruje tę umiejętność przy pomocy/podpowiedziach nauczyciela (modelowanie, gesty, podpowiedzi werbalne), jak zaobserwowano 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3: Po zaprezentowaniu nowej umiejętności w formie nauczania grupowego obejmującego 5 lub więcej dzieci, dziecko zademonstruje tę umiejętność przy pomocy/podpowiedziach nauczyciela (pełne lub częściowe podpowiedzi fizyczne), jak zaobserwowano 4/5 (80%) możliwości.

Cel 4: Po zaprezentowaniu nowej umiejętności w formie nauczania grupowego obejmującego 5 lub więcej dzieci, dziecko zademonstruje tę umiejętność przy pomocy/podpowiedziach nauczyciela (modelowanie, gesty, podpowiedzi werbalne), jak zaobserwowano 4/5 (80%) możliwości.

Cel 5/CEL: Po zaprezentowaniu nowej umiejętności w formie nauczania grupowego obejmującego 5 lub więcej dzieci, dziecko samodzielnie zademonstruje tę umiejętność, bez żadnych podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

B11: Przez cały czas trwania sesji WF angażuje się w zachowania wspierające naukę wszystkich dzieci.

Cel 1: Podczas sesji WF dziecko będzie powstrzymywało się od trudnych zachowań, które mogą utrudniać naukę innym dzieciom przy pomocy nauczyciela (pełne lub częściowe podpowiedzi fizyczne), jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości. Na przykład, gdy dziecko angażuje się w zachowania, które mogą odwrócić uwagę innych uczniów (np. krzyczy), nauczyciel przekieruje dziecko do danego ćwiczenia.

Cel 2: Podczas sesji WF dziecko będzie angażować się w zachowania, które wspierają naukę wszystkich dzieci, przy pomocy nauczyciela (podpowiedzi werbalne, wizualne lub gesty), aby powstrzymały się od zachowań, które mogłyby negatywnie wpłynąć na inne dzieci., jak zaobserwowano w 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: Podczas sesji WF dziecko będzie samodzielnie angażować się w zachowania, które wspierają naukę wszystkich dzieci, bez żadnych podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

B12: Przebywa w grupie składającej się z 5 lub więcej dzieci przez cały czas trwania sesji WF

Cel 1: Podczas sesji WF dziecko pozostanie w grupie składającej się z 5 lub więcej dzieci, korzystając z częściowych lub fizycznych podpowiedzi nauczyciela, aby pozostać w wyznaczonym obszarze, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości .

Cel 2: Podczas sesji WF dziecko pozostanie w grupie składającej się z 5 lub więcej dzieci, przy wsparciu werbalnym, wizualnym lub gestem nauczyciela, aby pozostać w wyznaczonym obszarze, zgodnie z obserwacją 4/5 (80%) możliwości .

Cel 3/CEL: Podczas sesji WF dziecko będzie samodzielnie przebywać w grupie składającej się z 5 lub więcej dzieci, bez żadnych podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, pozostając w wyznaczonym obszarze, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości .

B13: Odpowiada na wszystkie pytania/prośby przedstawione przez rówieśników podczas sesji WF.

Cel 1: Podczas sesji WF, gdy rówieśnicy zadają pytania lub zgłaszają prośby, dziecko odpowie na wszystkie z pomocą wzorcowych podpowiedzi nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Podczas sesji WF, gdy rówieśnicy zadają pytania lub zgłaszają prośby, dziecko odpowie na wszystkie z pomocą częściowych werbalnych lub wizualnych podpowiedzi nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: Podczas sesji WF, kiedy rówieśnicy zadają pytania lub zgłaszają prośby, dziecko samodzielnie odpowie na wszystkie pytania, bez żadnych podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Umiejętności sensoryczne w kontekście WF istów

S1: Stopy odrywają się od ziemi.

Cel 1: Kiedy dziecko zostanie poproszone o wykonanie czynności WF, podczas której jego stopy odrywają się od podłoża (np. skakanie), przekaże swoją opinię za pomocą słów/gestów/AAC/PECS za pomocą podpowiedzi (np. model reakcji komunikacyjnej nauczyciela), przy czym nauczyciel zachęcał ich do powstrzymania się od trudnych zachowań (tj. nauczyciel pokazując uczniowi wizualne przypomnienie/kartę), jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Kiedy dziecko zostanie poproszone o wykonanie czynności WF, podczas której jego stopy odrywają się od podłoża (np. skakanie), przekaże swoją opinię za pomocą słów/gestów/AAC/PECS za pomocą podpowiedzi (np. model reakcji komunikacyjnej nauczyciela) bez angażowania się w trudne zachowania, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: Kiedy dziecko zostanie poproszone o wykonanie czynności WF, podczas której jego stopy odrywają się od podłoża (np. skakanie), niezależnie przekaże swoją opinię za pomocą słów/gestów/AAC/PECS, bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

S2: Komunikuje swoją opinię na temat upadków/wysokości podczas zajęć WF, takich jak wspinanie się po linie lub drabinie na wysoką zjeżdżalnię, bez angażowania się w wymagające zachowania.

Cel 1: Podczas zajęć wychowania fizycznego obejmujących wspinanie się (np. lina lub drabinka na wysoką zjeżdżalnię), na polecenie nauczyciela (np. podpowiedź słowna) dziecko przekaże swoją opinię na temat upadku/wysokości za pomocą słów, gestów, AAC (Augmentative and Alternatywna komunikacja) lub PECS (system komunikacji poprzez wymianę obrazów) z nauczycielem zachęcającym ich do powstrzymania się od trudnych zachowań, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Podczas zajęć WF obejmujących wspinanie się (np. lina lub drabinka na wysoką zjeżdżalnię), po poleceniu przez nauczyciela (np. podpowiedzi słowne) dziecko przekaże swoją opinię na temat upadku/wysokości za pomocą słów, gestów, AAC lub PECS bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) okazji.

Cel 3/CEL: Podczas zajęć WF obejmujących wspinanie się po linie lub drabinie na wysoką zjeżdżalnię dziecko będzie samodzielnie i konsekwentnie komunikowało swoją opinię na temat upadku/wysokości za pomocą słów, gestów, AAC lub PECS, bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano w 4/5 (80%) możliwości.

S3: Komunikuje opinię na temat odwróconej głowy podczas ćwiczeń WF, takich jak salta lub używanie sprzętu gimnastycznego, bez angażowania się w wymagające zachowania.

Cel 1: Podczas zajęć WF polegających na obracaniu się do góry nogami, np. saltach lub korzystaniu ze sprzętu gimnastycznego polegającego na trzymaniu głowy do góry nogami, na prośbę nauczyciela (np. podpowiedź słowną) dziecko przekaże swoją opinię na temat odwrócenia głowy za pomocą słowa, gesty, AAC (komunikacja wspomagająca i alternatywna) lub PECS (system komunikacji poprzez wymianę obrazów), a nauczyciel zachęca ich do powstrzymania się od trudnych zachowań, jak zaobserwowano w przypadku

4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Podczas zajęć WF polegających na obracaniu się do góry nogami, np. saltach lub korzystaniu ze sprzętu gimnastycznego polegającego na trzymaniu głowy do góry nogami, na prośbę nauczyciela (np. odpowiedź słowną) dziecko przekaze swoją opinię na temat odwrócenia głowy do góry za pomocą słowa, gesty, AAC lub PECS bez angażowania się w jakiegokolwiek trudne zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: Podczas zajęć WF obejmujących obracanie się do góry nogami, np. salta lub korzystanie ze sprzętu gimnastycznego polegającego na trzymaniu głowy do góry nogami, dziecko samodzielnie i konsekwentnie przekazuje swoją opinię na temat odwrócenia głowy do góry za pomocą słów, gestów, AAC lub PECS bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) okazji.

S4: Komunikuje opinię na temat bycia dotykany/dotykania innych podczas zajęć WF, takich jak trzymanie się za ręce podczas formowania koła lub wykonywanie pozycji jogi z partnerem, bez angażowania się w wymagające zachowania.

Cel 1: Podczas zajęć WF obejmujących bliski kontakt, np. trzymanie się za ręce lub wykonywanie partnerskich pozycji jogi, na polecenie nauczyciela (werbalnie) dziecko wyrazi swoją opinię na temat bycia dotykany lub dotykania innych, przy użyciu dowolnej formy komunikacji (PECS, werbalna, migowa). język), a nauczyciel zachęcał ich do powstrzymania się od trudnych zachowań, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Podczas zajęć WF obejmujących bliski kontakt, np. trzymanie się za ręce lub wykonywanie partnerskich pozycji jogi, po niewielkiej odpowiedzi nauczyciela (tj. wizualnym przypomnieniu) dziecko wyrazi swoją opinię na temat bycia dotykany lub dotykania innych, używając dowolnej formy komunikacji (PECS, Werbalne, w języku migowym) bez angażowania się w jakiegokolwiek trudne zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: Dziecko będzie aktywnie uczestniczyć w zajęciach wychowania fizycznego wykorzystujących dotyk, takich jak trzymanie się za ręce podczas formowania koła lub wykonywanie pozycji jogi z partnerem, bez okazywania trudnych zachowań; jeśli zaistnieje sytuacja, w której dziecko poczuje się nieswojo, będzie samodzielnie wyrażać swoją opinię, korzystając z dowolnej formy komunikacji, nie angażując się w zachowania wymagające, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

S5: Komunikuje swoją opinię na temat stania w kolejce/blisko innych podczas zajęć WF, takich jak czekanie w kolejce po wodę lub pilnowanie kogoś podczas zajęć WF, bez angażowania się w wymagające zachowania.

Cel 1: Podczas zajęć wychowania fizycznego polegających na staniu w bliskiej odległości, np. czekaniu w kolejce lub pilnowaniu kogoś, na prośbę nauczyciela (tj. werbalnie) dziecko wyrazi swoją opinię na temat stania blisko innych, korzystając z dowolnej formy komunikacji

(PECS, werbalna), język migowy), podczas gdy nauczyciel zachęcał ich fizycznie (całkowicie lub częściowo podpowiadając), aby powstrzymali się od trudnych zachowań, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Podczas zajęć WF obejmujących stanie w bliskiej odległości, np. czekanie w kolejce lub pilnowanie kogoś, na polecenie nauczyciela (tj. odpowiedź wizualna) dziecko wyrazi swoją opinię na temat stania blisko innych, korzystając z dowolnej formy komunikacji (PECS, Werbalne, w języku migowym) bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: Podczas zajęć wychowania fizycznego polegających na staniu w bliskiej odległości, np. czekaniu w kolejce lub pilnowaniu kogoś, bez podpowiedzi nauczyciela dziecko wyrazi swoją opinię na temat stania blisko innych, korzystając z dowolnej formy komunikacji (PECS, werbalna, język migowy) bez angażowania się w trudne zachowania, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

S6: Komunikuje opinię na temat nadmiernego ruchu podczas zajęć WF, takich jak kręcenie się lub szybki taniec, bez angażowania się w wymagające zachowania.

Cel 1: Podczas zajęć wychowania fizycznego, takich jak kręcenie się lub szybki taniec, dziecko, na polecenie nauczyciela (tj. werbalnie, fizycznie), będzie używać systemu komunikacji (np. komunikacji werbalnej, systemu wymiany obrazków, aplikacji komunikacyjnej), aby wyrazić swoją opinię o nadmiernym ruchu, przy czym nauczyciel zachęca je fizycznie (całkowicie lub częściowo podpowiadając), aby powstrzymały się od trudnych zachowań, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Podczas zajęć wychowania fizycznego, takich jak kręcenie się czy szybki taniec, dziecko, po lekkim (mniej nachalnym) poleceniu przez nauczyciela (tj. przypomnienie wizualne), będzie korzystać z systemu komunikacji (np. komunikacji werbalnej, systemu wymiany obrazków, aplikacji komunikacyjnej). wyrazić swoją opinię na temat nadmiernego ruchu, bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) okazji

Cel 3/CEL: Podczas zajęć WF, takich jak kręcenie się lub szybki taniec, dziecko samodzielnie poprosi o alternatywną aktywność lub zmodyfikuje poziom ruchu podczas zajęć WF, gdy poczuje się niekomfortowo, korzystając z wcześniej ustalonego systemu komunikacji, bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano na 4/5 (80%) możliwości.

S7: Komunikuje opinię na temat konieczności pozostawania nieruchomo podczas

zajęć WF, takich jak taniec zamrażający, bez angażowania się w wymagające zachowania/ciągły ruch.

Cel 1: Podczas zajęć wychowania fizycznego, po wezwaniu nauczyciela (tj. werbalnie), dziecko wyrazi swoją opinię na temat konieczności pozostania w bezruchu, a nauczyciel będzie je fizycznie zachęcał (całkowicie lub częściowo) do powstrzymania się od trudnych zachowań, jak zaobserwowano na 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Podczas zajęć WF, po lekkiej podpowiedzi nauczyciela (tj. wizualnym przypomnieniu), dziecko wyrazi swoją opinię na temat konieczności pozostania w bezruchu, bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: Podczas zajęć WF dziecko będzie samodzielnie prosiło o przerwy w ruchu lub modyfikacje zajęć, gdy poczuje się niekomfortowo, pozostając w bezruchu, bez angażowania się w wymagające zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

S8: Komunikuje swoją opinię na temat przebywania w hałaśliwym otoczeniu podczas zajęć wychowania fizycznego, np. dzieci i pracownicy rozmawiają w tym samym czasie w sali gimnastycznej, w której słychać echo, bez angażowania się w trudne zachowania.

Cel 1: Podczas zajęć WF, po poproszeniu nauczyciela (tj. werbalnie), dziecko wyrazi swoją opinię na temat przebywania w hałaśliwym otoczeniu, a nauczyciel będzie je fizycznie zachęcał (całkowicie lub częściowo) do powstrzymania się od trudnych zachowań, zgodnie z zaobserwowaną obserwacją na 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Podczas zajęć wychowania fizycznego, przy jedynie lekkich podpowiedziach nauczyciela (tj. wizualnych przypomnieniach), dziecko wyrazi swoją opinię na temat przebywania w hałaśliwym otoczeniu, bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości .

Cel 3/CEL: Podczas zajęć WF dziecko będzie samodzielnie wyrażało swoją opinię na temat przebywania w hałaśliwym otoczeniu, bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

S9: Komunikuje swoją opinię na temat przebywania w jasno oświetlonym otoczeniu podczas zajęć WF, bez angażowania się w wymagające zachowania.

Cel 1: Podczas zajęć WF w jasno oświetlonym otoczeniu, po uzyskaniu podpowiedzi ze strony nauczyciela (tj. werbalnej, fizycznej podpowiedzi) dziecko przekaze swoją opinię na temat przebywania w tym miejscu, a nauczyciel fizycznie (całkowicie lub częściowo) poprosi je, aby się powstrzymało z trudnych zachowań, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) okazji.

Cel 2: Podczas zajęć wychowania fizycznego w jasno oświetlonym otoczeniu, po lekkiej podpowiedzi (przy użyciu mniej natrętnego podpowiedzi) ze strony nauczyciela (tj. przypomnieniu wizualnym), dziecko przekaże swoją opinię na temat przebywania w tym miejscu, bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano na 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3/CEL: Podczas zajęć wychowania fizycznego w jasno oświetlonym otoczeniu dziecko będzie samodzielnie wyrażało swoją opinię na temat przebywania w tym miejscu, bez angażowania się w trudne zachowania, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%)

Umiejętności motoryczne w kontekście WF

M1: Naśladuje sekwencję czynności ruchowych modelowaną przez nauczyciela wychowania fizycznego.

Cel 1: Kiedy nauczyciel wychowania fizycznego zademonstruje pojedynczą czynność motoryczną (tj. podniesienie rąk), dziecko będzie naśladować tę sekwencję za pomocą pełnych lub częściowych podpowiedzi nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Kiedy nauczyciel wychowania fizycznego zademonstruje pojedynczą czynność motoryczną (tj. podniesie ręce), dziecko będzie naśladować tę sekwencję z pewną pomocą, taką jak podpowiedzi słowne, modelowe lub gestykulowane przez nauczyciela, jak zaobserwowano w dniu 4/5 (80%) możliwości.

Cel 3: Kiedy nauczyciel WF zademonstruje pojedynczą czynność motoryczną (tj. podniesie ręce), dziecko będzie samodzielnie naśladować tę sekwencję bez żadnych podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 4: Kiedy nauczyciel wychowania fizycznego demonstruje sekwencję działań motorycznych, dziecko będzie naśladować tę sekwencję za pomocą pełnych lub częściowych wypowiedzi nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 5: Kiedy nauczyciel wychowania fizycznego demonstruje sekwencję działań motorycznych, dziecko będzie naśladować tę sekwencję z pewną pomocą, taką jak wypowiedzi werbalne, modelowe lub gestykulowane przez nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 6/Cel: Kiedy nauczyciel WF demonstruje sekwencję działań motorycznych, dziecko będzie samodzielnie naśladować tę sekwencję bez żadnych wypowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

M2: Przeskakuje na jednej nodze przez pokój na odległość co najmniej 7 metrów bez upadku.

Cel 1: Przy pomocy pełnych lub częściowych poleceń nauczyciela (tj. nauczyciela trzymającego jedną nogę w górze, nauczyciela wspierającego dziecko, aby zachować równowagę), dziecko przeskoczy na jednej nodze przez pokój na odległość co najmniej 1 metra, nie spadając, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Z pewną pomocą, taką jak wskazówki nauczyciela, dziecko będzie przeskakiwać na jednej nodze przez pokój na odległość co najmniej 1 metra, nie spadając, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 3: Dziecko samodzielnie przeskoczy na jednej nodze przez pokój na odległość co najmniej 1 metra, nie spadając, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 4: Przy pomocy pełnych lub częściowych wskazówek nauczyciela (tj. nauczyciel trzymający jedną nogę w górze, nauczyciel wspierający dziecko w celu utrzymania równowagi) dziecko przeskoczy na jednej nodze przez pokój na odległość co najmniej 3 metrów, nie spadając, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 5: Z pewną pomocą, taką jak wskazówki nauczyciela, dziecko przeskoczy na jednej nodze przez pokój na odległość co najmniej 3 metrów, nie spadając, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 6: Dziecko samodzielnie przeskoczy na jednej nodze przez pokój na odległość co najmniej 3 metrów bez upadku, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 7: Przy pomocy pełnych lub częściowych poleceń nauczyciela (tj. nauczyciel trzymający jedną nogę w górze, nauczyciel wspierający dziecko w celu utrzymania równowagi) dziecko przeskoczy na jednej nodze przez pokój na odległość co najmniej 7 metrów, nie spadając, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) możliwości.

Cel 8: Z pewną pomocą, taką jak wskazówki nauczyciela, dziecko przeskoczy na jednej nodze przez pokój na odległość co najmniej 7 metrów, nie spadając, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 9/Cel: Dziecko samodzielnie przeskoczy na jednej nodze przez pokój na odległość co najmniej 7 metrów bez upadku, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

M3: Rzuca piłkę nad głową z odległości 4 metrów, aby trafić w cel o wielkości około 1 metra.

Cel 1: Przy pomocy pełnych lub częściowych podpowiedzi nauczyciela dziecko rzuci piłkę nad głową z odległości 1 metra, aby trafić w cel o wielkości około 2 metrów, co zaobserwowano przy 4/5 (80%) szans.

Cel 2: Z pewną pomocą, taką jak podpowiedzi nauczyciela, dziecko rzuci piłkę nad głową z odległości 1 metra, aby trafić w cel o wielkości około 2 metrów, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 3: Dziecko samodzielnie rzuci piłkę znad głowy z odległości 1 metra, aby trafić w cel o wielkości około 2 metrów, bez żadnych podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 4: Przy pomocy pełnych lub częściowych podpowiedzi nauczyciela dziecko rzuci piłkę nad głową z odległości 2 metrów, aby trafić w cel o wielkości około 1,5 metra, co zaobserwowano przy 4/5 (80%) szans.

Cel 5: Z pewną pomocą, np. podpowiedź nauczyciela, dziecko rzuci piłkę nad głową z odległości 2 metrów, aby trafić w cel o wielkości około 1,5 metra, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 6: Dziecko samodzielnie rzuci piłkę znad głowy z odległości 2 metrów, aby trafić w cel o wielkości około 1,5 metra, bez żadnych wskazówek i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 7: Przy pomocy pełnych lub częściowych podpowiedzi nauczyciela dziecko rzuci piłkę nad głową z odległości 4 metrów, aby trafić w cel o wielkości około 1 metra, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 8: Z pewną pomocą, na przykład podpowiedź nauczyciela, dziecko rzuci piłkę nad głową z odległości 4 metrów, aby trafić w cel o wielkości około 1 metra, co zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 9/Cel: Dziecko samodzielnie rzuci piłkę znad głowy z odległości 4 metrów, aby trafić w cel o wielkości około 1 metra, bez żadnych wskazówek i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

M4: Odbija i łapie jedną ręką piłkę tenisową.

Cel 1: Przy pomocy pełnych lub częściowych podpowiedzi nauczyciela dziecko odbije się i złapie piłkę tenisową obiema rękami, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 2: Z pewną pomocą, taką jak podpowiedzi nauczyciela, dziecko odbije się i złapie piłkę tenisową obiema rękami, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 3/Cel: Dziecko samodzielnie odbije się i złapie piłkę tenisową obiema rękami, bez podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 4: Przy pomocy pełnych lub częściowych podpowiedzi nauczyciela dziecko odbije się i złapie piłkę tenisową jedną ręką, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 5: Z pewną pomocą, taką jak podpowiedzi nauczyciela, dziecko odbije się i złapie piłkę tenisową jedną ręką, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 6/Cel: Dziecko samodzielnie odbije się i złapie piłkę tenisową jedną ręką, bez podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

M5: Kopie nieruchomą piłkę tak, aby przeleciała w powietrzu na odległość co najmniej 4 metrów.

Cel 1: Przy pomocy pełnych lub częściowych podpowiedzi nauczyciela dziecko kopnie nieruchomą piłkę tak, aby przeleciała w powietrzu na odległość co najmniej 1 metra, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) okazji.

Cel 2: Z pewną pomocą, taką jak podpowiedzi nauczyciela, dziecko kopnie nieruchomą piłkę tak, aby przeleciała w powietrzu na odległość co najmniej 1 metra, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 3: Dziecko samodzielnie kopnie nieruchomą piłkę tak, aby przeleciała w powietrzu na odległość co najmniej 1 metra, bez podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 4: Przy pomocy pełnych lub częściowych wskazówek nauczyciela dziecko kopnie nieruchomą piłkę tak, aby przeleciała w powietrzu na odległość co najmniej 2 metrów, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 5: Z pewną pomocą, taką jak podpowiedzi nauczyciela, dziecko kopnie nieruchomą piłkę tak, aby przeleciała w powietrzu na odległość co najmniej 2 metrów, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 6: Dziecko samodzielnie kopnie nieruchomą piłkę tak, aby przeleciała w powietrzu na odległość co najmniej 2 metrów, bez podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 7: Przy pomocy całkowitych lub częściowych wskazówek nauczyciela dziecko kopnie nieruchomą piłkę tak, aby przeleciała w powietrzu na odległość co najmniej 4 metrów, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 8: Z pewną pomocą, taką jak podpowiedzi nauczyciela, dziecko kopnie nieruchomą piłkę tak, aby przeleciała w powietrzu na odległość co najmniej 4 metrów, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 9/CEL: Dziecko samodzielnie kopnie nieruchomą piłkę tak, aby przeleciała w powietrzu na odległość co najmniej 4 metrów, bez podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

M6: W ciągu 5 sekund biegnie 3 metry, podnosi przedmiot, a następnie biegnie z przedmiotem 3 metry z powrotem (nie upuszczając go).

Cel 1: Przy pomocy pełnych lub częściowych podpowiedzi nauczyciela dziecko wykona zadanie w ciągu 10 sekund, przechodząc 2 metry, podnosząc przedmiot i przechodząc 2 metry z powrotem z przedmiotem, nie upuszczając go, jak pokazano na 4/5 (80%) możliwości.

Cel 2: Z niewielką pomocą, taką jak model lub podpowiedzi nauczyciela, dziecko wykona zadanie w ciągu 10 sekund, przechodząc 2 metry, podnosząc przedmiot i przechodząc 2 metry z powrotem z przedmiotem, nie upuszczając go, jak obserwowane przy 4/5 (80%)

możliwości.

Cel 3: Dziecko samodzielnie wykona zadanie w ciągu 10 sekund, przejdzie 2 metry, podniesie przedmiot i przejdzie 2 metry z powrotem z przedmiotem, nie upuszczając go, jak zaobserwowano w przypadku 4/5 (80%) szans.

Cel 4: Przy pomocy pełnych lub częściowych podpowiedzi nauczyciela dziecko wykona zadanie w ciągu 5 sekund, przebiegnąc 3 metry, podnosząc przedmiot i biegnąc z nim 3 metry do tyłu, nie upuszczając go, jak pokazano na 4/5 (80%) możliwości.

Cel 5: Z niewielką pomocą, taką jak model lub podpowiedzi nauczyciela, dziecko wykona zadanie w ciągu 5 sekund, przebiegnąc 3 metry, podnosząc przedmiot i biegnąc 3 metry z powrotem z przedmiotem, nie upuszczając go, jak obserwowane przy 4/5 (80%) możliwości.

Cel 6/Cel: Dziecko samodzielnie wykona zadanie w ciągu 5 sekund, przebiegnąc 3 metry, podnosząc przedmiot i biegnąc z nim 3 metry do tyłu, nie upuszczając go, bez żadnych podpowiedzi i wsparcia ze strony nauczyciela, jak zaobserwowano w punkcie 4 /5 (80%) możliwości.

Słowniczek

Torowanie odnosi się do techniki stosowanej w celu przygotowania i zaznajomienia osób z nadchodzącymi działaniami, zmianami lub oczekiwaniami. Polega na przekazywaniu informacji z wyprzedzeniem lub kontakcie z odpowiednimi materiałami lub wskazówkami, które można napotkać w określonej sytuacji. Technika ta może pomóc uczniom z autyzmem, zmniejszając lęk, zwiększając przewidywalność i promując płynniejsze przejścia. Może przybierać różne formy, takie jak harmonogramy wizualne, historie społecznościowe lub przypomnienia werbalne

Podpowiedzi: odnoszą się do wskazówek lub pomocy udzielanej konkretnym osobom, aby pomóc im w uczeniu się i wykonywaniu pożądanych zachowań. Podpowiedzi służą jako strategia nauczania, która ma naprowadzić jednostki na właściwą reakcję, gdy początkowo uczą się nowej umiejętności lub gdy potrzebują dodatkowego wsparcia.

Kształtowanie: „termin behawioralny odnoszący się do stopniowego kształtowania lub szkolenia jednostki w celu wykonywania określonego zachowania poprzez wzmocnienie wszelkich zachowań, które są bliskie pożądanemu.

Kolejne przybliżenia: stopniowe kroki w kierunku ostatecznego pożądanego zachowania

